

**Statistiskais ziņojums par 2009. gadā radītā
izlietotā iepakojuma veidiem un resursu
atgūšanas apjomiem Latvijas Republikā
atbilstoši Eiropas Komisijas lēmumam
2005/270/EK**

Rīga, 2011

Saturs

Ievads.....	3
1. Latvijas Republikas normatīvo aktu apskats	4
1.1. Reģistrācijas, ziņojumu iesniegšanas un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas kārtība.....	4
1.2. Pārbaudes kārtība.....	5
2. Ziņojuma sagatavošanas metodika	6
3. Iegūtie rezultāti atbilstoši EK lēmuma 2005/270/EK pielikumā pievienotajām tabulām 8	
3.1. EK lēmuma 2005/270/EK pielikumā pievienoto tabulu aizpildīšanas metodoloģija	10
3.2. Direktīvas 94/62/EK ieviešanas gaitas analīze.....	11
3.3. Situācijas salīdzinājums ar iepriekšējiem pārskata periodiem	11
Nobeigums.....	12

Ievads

Statistiskais ziņojums par 2009. gadā radītā izlietotā iepakojuma veidiem un resursu atgūšanas apjomiem Latvijas Republikā ir sagatavots, balstoties uz Eiropas Komisijas (turpmāk – EK) lēmumu 2005/270/EK, ar ko nosaka datu bāzu sistēmu formātus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu. Ar šo statistisko ziņojumu tiek atspoguļota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/62/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/12/EK un Direktīvu 2005/20/EK, ieviešanas gaita Latvijas Republikā.

Šajā statistiskajā ziņojumā ir apkopoti dati no valsts institūcijās iesniegtajiem iepakotāju un iepakojuma apsaimniekotāju ziņojumiem par izlietotā iepakojuma savākšanas un resursu atgūšanas apjomu un veidiem 2009. gadā, kas ir papildināti ar aprēķiniem par kopējo valstī radītā izlietotā iepakojuma daudzumu.

1. Latvijas Republikas normatīvo aktu apskats

Direktīvās 94/62/EK, 2004/12/EK un 2005/20/EK noteiktās prasības izlietotā iepakojuma pārstrādei un reģenerācijai pēc saskaņošanas ar Eiropas Komisiju ir iestrādātas Latvijas Republikas normatīvajos aktos, kas nepārtraukti tiek pilnveidoti, veicinot izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas sistēmas attīstību Latvijā. Svarīgākie normatīvie akti, kas 2009. gadā reglamentēja iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas un uzskaites kārtību Latvijā, ir:

- Iepakojuma likums;
- Dabas resursu nodokļa likums;
- 2007. gada 16. janvāra Ministru kabineta noteikumi Nr. 65 "Noteikumi par visa izlietotā iepakojuma reģenerācijas procentuālo apjomu (īpatsvaru) un termiņiem, reģistrēšanas un ziņojumu sniegšanas kārtību un veidlapu paraugiem, prasībām, kas komercsabiedrībai jāizpilda, lai tā tiktu reģistrēta kā iepakojuma apsaimniekotājs, iepakojuma definīcijas kritēriju piemērošanas piemēriem un izņēmumiem attiecībā uz smago metālu saturu iepakojumā";
- 2008. gada 17. jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr. 446 „Kārtība, kādā atbrīvo no dabas resursu nodokļa samaksas par iepakojumu un vienreiz lietojamiem galda traukiem un piederumiem”;
- 2007. gada 19. jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr. 404 „Dabas resursu nodokļa aprēķināšanas un maksāšanas kārtība un kārtība, kādā izsniedz dabas resursu lietošanas atļauju”;
- 2007. gada 18. septembra Ministru kabineta noteikumi Nr. 631 „Videi kaitīgu preču atkritumu, iepakojuma un vienreiz lietojamo galda trauku un piederumu apsaimniekošanas sistēmu auditēšanas kārtība un kārtība, kādā nosaka personu, kura drīkst veikt apsaimniekošanas sistēmu auditu”.

Atbildīgā institūcija par Direktīvas 94/62/EK ieviešanu Latvijā, kas koordinē iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas procesu, ir Vides ministrija, kas kopš 2011. gada 1. janvāra ir Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija.

1.1. Reģistrācijas, ziņojumu iesniegšanas un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas kārtība

Latvijas Republikas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā komersantiem ir jāreģistrējas, ja to radītā izlietotā iepakojuma apjoms kalendārā gada laikā ir lielāks par 300 kg. Šiem komersantiem jeb iepakotājiem un iepakojuma apsaimniekotājiem ir pienākums reģistrēties attiecīgi šādās Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas padotībā esošās iestādēs:

- Valsts vides dienesta reģionālajā vides pārvaldē vai
- Vides pārraudzības valsts birojā.

Valsts vides dienesta reģionālajās vides pārvaldēs ir jāreģistrējas komersantiem (iepakotājiem), kuru radītais izlietotā iepakojuma apjoms pārsniedz 300 kg kalendārā gadā. Vides pārraudzības valsts birojā ir jāreģistrējas iepakojuma apsaimniekotājiem.

Iepakotājiem, kas rada vairāk kā 300 kg izlietotā iepakojuma gadā, ir jānodrošina izlietotā iepakojuma reģenerācija. Lai izpildītu valsts noteiktās reģenerācijas normas, iepakotāji izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu var nodrošināt paši vai slēgt līgumus ar iepakojuma apsaimniekotājiem. 2009. gadā Latvijā darbojās četri iepakojuma apsaimniekotāji.

Iepakotājiem, kas paši nodrošina izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu, un iepakojuma apsaimniekotājiem līdz kārtējā gada 1. maijam ir jāiesniedz attiecīgajā reģionālajā vides pārvaldē pēc to juridiskās adreses vai Vides pārraudzības valsts birojā ziņojums par iepriekšējā kalendārā gada laikā saražotā, importētā vai eksportētā iepakojuma apjomu un veidiem, kā arī par izlietotā iepakojuma savākšanas un resursu atgūšanas apjomu un veidiem.

1.2. Pārbaudes kārtība

Iepakotājus, kas kalendārā gada laikā rada vairāk kā 300 kg izlietotā iepakojuma, Latvijā kontrolē Valsts vides dienesta reģionālo vides pārvalžu inspektori. Pārbaūžu laikā inspektori pārbauda, vai šie komersanti nodrošina izlietotā iepakojuma reģenerācijas normu izpildi. Savukārt, dabas resursu nodokļa nomaksu par izlietoto iepakojumu kontrolē un administrē Valsts ieņēmumu dienests.

Iepakojums kā dabas resursu nodokļa objekts Latvijā ir noteikts ar mērķi motivēt komersantus nodrošināt ražotāju atbildības principa darbību. Kopš 2007. gada ievērojami ir palielinātas dabas resursu nodokļa likmes, taču iepakotājiem, kas nodrošina iepakojuma apsaimniekošanas sistēmas īstenošanu, vienojoties ar iepakojuma apsaimniekotājiem vai pašiem slēdzot līgumus ar Latvijas Vides aizsardzības fonda administrāciju par šādu sistēmu realizāciju, tiek nodrošināta iespēja saņemt 100% atbrīvojumu no dabas resursu nodokļa samaksas par iepakojumu. Tādā veidā komersantiem tiek piedāvātas trīs iespējas:

- 1) maksāt dabas resursu nodokli;
- 2) saņemt atbrīvojumu no dabas resursu nodokļa samaksas, pašiem izveidojot iepakojuma apsaimniekošanas sistēmu, par kuras īstenošanu ir noslēgts līgums ar Latvijas Vides aizsardzības fonda administrāciju;
- 3) saņemt atbrīvojumu no dabas resursu nodokļa samaksas, vienojoties ar iepakojuma apsaimniekotāju, kurš noslēdzis līgumu ar Latvijas Vides aizsardzības fonda administrāciju par iepakojuma apsaimniekošanas sistēmas realizāciju.

Saskaņā ar Dabas resursu nodokļa likumu par reģenerācijas normu neievērošanu iepakotājiem, kuriem ir piešķirts atbrīvojums no dabas resursu nodokļa samaksas, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija pieņem lēmumu par pienākumu maksāt summu, ko veido nesamaksātais nodoklis desmitkārtšā apmērā par apjomu, kāds nav reģenerēts konkrētā pārskata periodā.

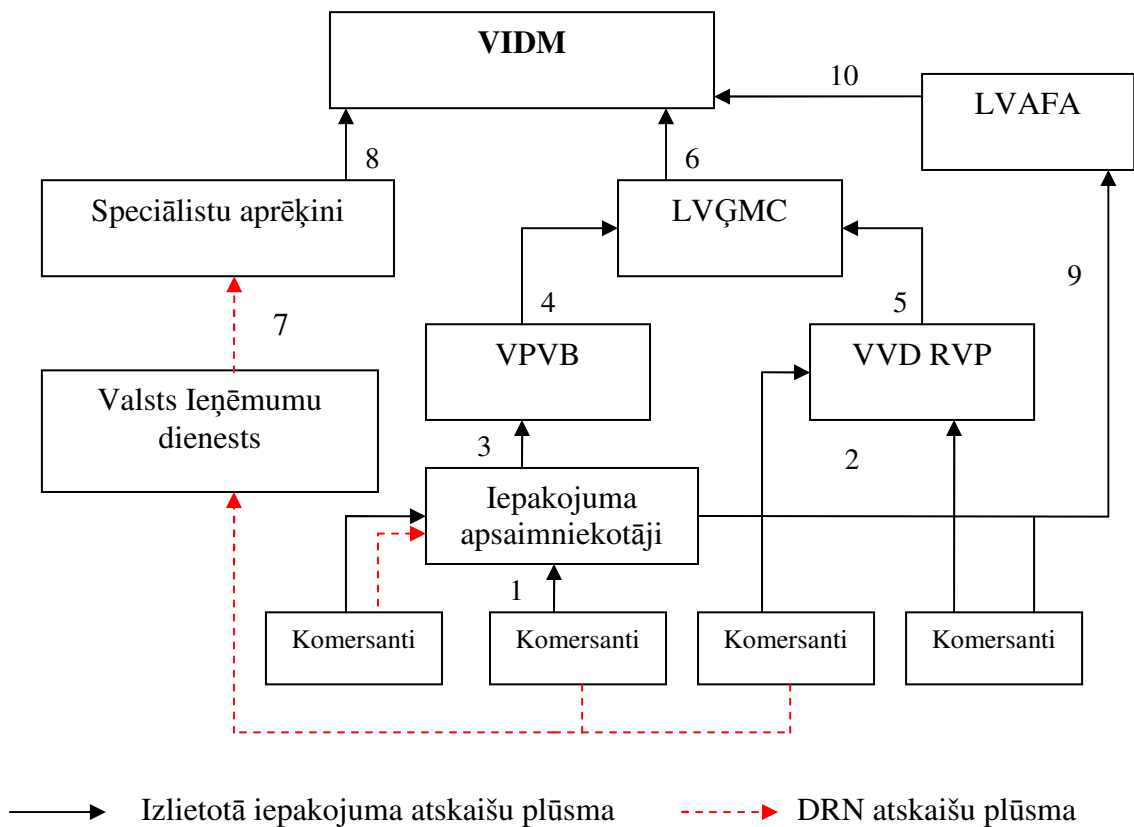
Iepakojuma apsaimniekotāji 2009. gadā apsaimniekoja 93% no šajā laika posmā radītā iepakojuma. Lai nodrošinātu tik ievērojama apjoma materiālu plūsmu efektīvu kontroli, iepakojuma apsaimniekotājiem ir jāiesniedz atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai auditēts ziņojums par iepriekšējā kalendārā gadā izlietotā

iepakojuma vai vienreiz lietojamo galda trauku un piederumu apsaimniekošanu un aprēķināto nodokli.

2. Ziņojuma sagatavošanas metodika

Lai apzinātu kopējo 2009. gadā radītā izlietotā iepakojuma apjomu Latvijā, nepieciešamie dati tika iegūti no dažādiem informācijas avotiem, kas savstarpēji viens otru papildina, sniedzot maksimāli precīzu informāciju par faktisko situāciju valstī.

Dati par 2009. gadā radīto izlietoto iepakojumu Latvijā ir apkopoti, vadoties pēc Valsts vides dienesta reģionālajās vides pārvaldēs, Vides pārraudzības valsts birojā un Latvijas Vides aizsardzības fonda administrācijā iesniegtajiem ziņojumiem un papildus veiktajiem aprēķiniem (skat. 1. attēlu).



1.attēls. Datu ieguves shēma par radītā izlietotā iepakojuma apjomu 2009.gadā

1. iepakotāji iesniedz pārskatus par radītā izlietotā iepakojuma apjomiem iepakojuma apsaimniekotājiem, kas savu līgumpartneru vārdā veic izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu.
2. iepakotāji, kas paši nodrošina izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu, iesniedz ziņojumus par radīto un reģenerēto izlieto iepakojumu Valsts vides dienesta reģionālajās vides pārvaldēs (VVD RVP).

3. iepakojuma apsaimniekotāji iesniedz ziņojumus par kopējo savu līgumpartneru radīto un to vārdā apsaimniekoto izlietoto iepakojumu Vides pārraudzības valsts birojā (VPVB).
4. Vides pārraudzības valsts birojs (VPVB) ziņojumus pēc to pārbaudes iesniedz Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrā (LVĢMC).
5. Valsts vides dienesta reģionālās vides pārvaldes (VVD RVP) ziņojumus pēc to pārbaudes iesniedz Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrā (LVĢMC).
6. Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs (LVĢMC) apkopo datus no saņemtajiem ziņojumiem par radīto, pārstrādāto un reģenerēto izlietotā iepakojuma apjomu 2009. gadā un apkopoto informāciju iesniedz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai (VARAM).
7. Aprēķini par radītā iepakojuma daudzumu, kurš ir to komersantu pārziņā, kuri radīja mazāk kā 300 kg izlietotā iepakojuma gadā, tika balstīti uz Valsts ieņēmumu dienesta datiem par aprēķināto dabas resursu nodokli par preču iepakojumu (dabas resursu nodokļa kopējā summā ir ietverts arī dabas resursu nodoklis, kas aprēķināts par izlietoto iepakojumu, kas bijis saskarē ar bīstamām ķīmiskām vielām vai maisījumiem. Atbilstoši normatīvo aktu prasībām, šis iepakojums ir jāapsaimnieko kā bīstamie atkritumi un uz to neattiecas izlietotā iepakojuma reģenerācijas prasības. Pēc speciālistu novērtējuma, izlietotais iepakojums, kas bijis saskarē ar bīstamām ķīmiskām vielām vai maisījumiem, nepārsniedz 1% no visa radītā izlietotā iepakojuma daudzuma. Tādēļ turpmākajos aprēķinos izlietotā iepakojuma apjoms, kas bijis saskarē ar bīstamām ķīmiskām vielām vai maisījumiem, netiek ņemts vērā), par pamatu ņemot spēkā esošās dabas resursu nodokļa likmes par preču vai produktu iepakojumu pēc materiālu veidiem:
 - Stiklam – 0,25 LVL par kg;
 - Polimēriem – 0,65 LVL par kg;
 - Metālam – 0,70 LVL par kg;
 - Papīram, kartonam, kokam, bioplastmasai un citiem dabisko šķiedru materiāliem – 0,15 LVL par kg

No iegūtā rezultāta atlikušais izlietotā iepakojuma daudzums un tā sadalījums pa materiālu veidiem tika aprēķināts un sadalīts proporcionāli esošajiem datiem par iepakojuma materiālu struktūru. Balstoties uz speciālistu novērtējumu un Latvijas Atkritumu saimniecības asociācijas sniegto informāciju, tika aprēķināts apsaimniekotā izlietotā iepakojuma īpatsvars no radītā izlietotā iepakojuma apjoma, par ko tiek maksāts dabas resursu nodoklis.
8. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas speciālisti veic novērtējumu par 2009. gadā neregistrējušos komersantu (neievēro izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas prasības) radītā izlietotā iepakojuma apjomu.

Neskatoties uz pieaugošām dabas resursu nodokļa likmēm, 2009. gadā joprojām bija komersanti, kas neveica izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu. Tomēr šis daudzums samazinās. Izlietotā iepakojuma daudzums, kas netika apsaimniekots 2009. gadā, tika aprēķināts, izmantojot datus par izlietotā iepakojuma apglabāšanas apjomu atkritumu apglabāšanas iekārtās. Lai novērtētu šo rādītāju, tika izmantoti dati no SIA „Ekoloģisko Sistēmu institūts” 2005. gadā un Latvijas

Universitātes Ģeogrāfijas un Zemes zinātņu fakultātes 2007. gadā veiktajiem pētījumiem par viena iedzīvotāja radīto vidējo sadzīves atkritumu apjomu, kas tiek apglabāts atkritumu apglabāšanas iekārtās. Kopējais apglabātā izlietotā iepakojuma apjoms tika aprēķināts, ņemot vērā Baltijas vides foruma speciālistu vērtējumu par izlietotā iepakojuma īpatsvaru atkritumu plūsmā. Izlietotā iepakojuma īpatsvars apglabātajos sadzīves atkritumos 2009. gadā pēc masas tika novērtēts kā 21% no apglabātā sadzīves atkritumu daudzuma. No šī rādītāja, atņemot neregenerētā izlietotā iepakojuma daudzumu, ko apglabāja iepakojuma apsaimniekotāji un iepakotāji, kas paši nodrošina izlietotā iepakojuma reģenerāciju, tika iegūti dati par to izlietoto iepakojumu, kas 2009. gadā Latvijā netika apsaimniekots.

9. Iepakotāji un iepakojuma apsaimniekotāji, kuri ir noslēguši līgumus ar Latvijas Vides aizsardzības fonda administrāciju (LVAFa) par apsaimniekošanas sistēmas piemērošanu un ir ieguvuši atbrīvojumu no dabas resursu nodokļa samaksas, iesniedz Latvijas Vides aizsardzības fonda administrācijā (LVAFa) ziņojumus par savu un savu līgumpartneru radīto un apsaimniekoto izlietoto iepakojumu.
10. Latvijas Vides aizsardzības fonda administrācija (LVAFa) apkopo datus no saņemtajiem ziņojumiem par 2009. gadu un apkopoto informāciju iesniedz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijā (VARAM).

3. Iegūtie rezultāti atbilstoši EK lēmuma 2005/270/EK pielikumā pievienotajām tabulām

2009. gadā Latvijas Republikā smagās ekonomiskās situācijas ietekmē turpināja samazināties izlietotā iepakojuma apjoms un tas sastādīja 186'223 tonnas, no kurām reģenerētas tika 95'215 tonnas jeb 51% izlietotā iepakojuma (skat. 1. tabulu).

1. tabula

Tā izlietotā iepakojuma daudzums, kas radies dalībvalstī un reģenerēts vai sadedzināts atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas ieguvu dalībvalstī vai ārpus tās

(tonnās)

Materiāls	Radītais izlietotais iepakojums	Reģenerēts vai sadedzināts atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas ieguvu, izmantojot						
		Materiālu pārstrādi	Citus pārstrādes veidus	Pārstrādi kopā	Enerģijas ieguvu	Citus reģenerācijas veidus	Sadedzināšanu atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas ieguvu	Reģenerāciju un sadedzināšanu atkritumu sadedzināšanas iekārtās kopā
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)

Stikls	44 323	19 690	0	19 690	0	0	0	19 690
Plastmasa	31 254	6 338	0	6 338	3 885	0	0	10 223
Papīrs/kartons	57 979	43 275	0	43 275	0	0	0	43 275
Metāls	Alumīnijs				0			
	Tērauds				0			
	Kopā	8 516	4 406	0	4 406	0	0	4 406
Koks	44 151	9 849	0	9 849	7 771	0	0	17 620
Citi					0			
Kopā	186 223	83 559	0	83 559	11 656	0	0	95 215

No kopējā Latvijas Republikā radītā izlietotā iepakojuma daudzuma, izmantojot materiālu pārstrādi, 2009. gadā tika pārstrādātas 83`559 tonnas jeb 45% izlietotā iepakojuma. No šī apjoma uz citām valstīm izveda, t.sk. eksportēja ārpus Eiropas Savienības, lai veiktu materiālu pārstrādi, 20`133 tonnas jeb 24%. Reģenerācijai ar enerģijas ieguvu izveda tikai 80 tonnas izlietotā iepakojuma. Izlietoto iepakojumu, lai veiktu tā reģenerāciju ārpus valsts teritorijas, izmantojot citus reģenerācijas veidus, 2009. gadā neizveda (skat. 2. tabulu).

2. tabula

Tā izlietotā iepakojuma daudzumi, kas nosūtīts uz citām dalībvalstīm vai eksportēts ārpus Kopienas reģenerācijai vai sadedzināšanai atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas ieguvu

(tonnās)

Materiāls	Izlietotais iepakojums, kas nosūtīts uz citām dalībvalstīm vai eksportēts ārpus Kopienas, lai veiktu					
	Materiālu pārstrādi	Citus pārstrādes veidus	Enerģijas ieguvu	Enerģijas ieguvu	Citus reģenerācijas veidus	Sadedzināšanu atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas ieguvu
Stikls	6 692		0			
Plastmasa	3 241		10			
Papīrs/kartons	10 027		70			
Metāls	Alumīnijs					
	Tērauds					
	Kopā	5		0		
Koks	168		0			
Citi	0		0			
Kopā	20 133		80			

Tā kā EK lēmuma 2005/270/EK pielikuma 3. tabulas aizpildīšana ir brīvprātīga un Latvijā 2009. gadā šāda veida informācija netika apkopota, šajā statistiskajā ziņojumā nav novērtēti tā izlietotā iepakojuma daudzumi, kas radušies citās dalībvalstīs vai importēti Eiropas Savienībā no ārpuses un ir nosūtīti uz dalībvalsti reģenerācijai vai sadedzināšanai atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas ieguvu.

3.1. EK lēmuma 2005/270/EK pielikumā pievienoto tabulu aizpildīšanas metodoloģija

1. tabula

1. tabulas (a) kolonnā norādītie dati par radītā izlietotā iepakojuma apjomu Latvijā 2009.gadā pa materiālu veidiem atbilst iegūtajai informācijai pēc 1. attēlā norādītās shēmas (skat. 2.nodaļu).

(b) kolonnas aizpildīšanai ir izmantota datu summa no Valsts vides dienesta reģionālajās vides pārvaldēs un Vides pārraudzības valsts birojā iesniegtajiem ziņojumiem par pārstrādei izvestā un Latvijā pārstrādātā izlietotā iepakojuma apjomiem

(c) kolonnas vērtība ir 0, jo 2009. gadā Latvijā, izņemot materiālu pārstrādi citi pārstrādes veidi netika izmantoti

(d) kolonna ir (b) un (c) kolonnu summa

(e) kolonnā atspoguļotie dati ir iegūti no Valsts vides dienesta reģionālajās vides pārvaldēs un Vides pārraudzības valsts birojā iesniegtajiem ziņojumiem par reģenerētā izlietotā iepakojuma daudzumiem

(f) kolonnas vērtība ir 0, jo 2009. gadā Latvijā, izņemot pārstrādi un enerģijas ieguvu, netika izmantoti alternatīvi izlietotā iepakojuma reģenerācijas veidi

(g) kolonnas vērtība ir 0, jo 2009.gadā Latvijā nedarbojās neviena atkritumu sadedzināšanas iekārta, kur tiktu sadedzināts izlietotais iepakojums ar enerģijas ieguvu

(h) kolonna ir (d), (e), (f) un (g) kolonnu summa.

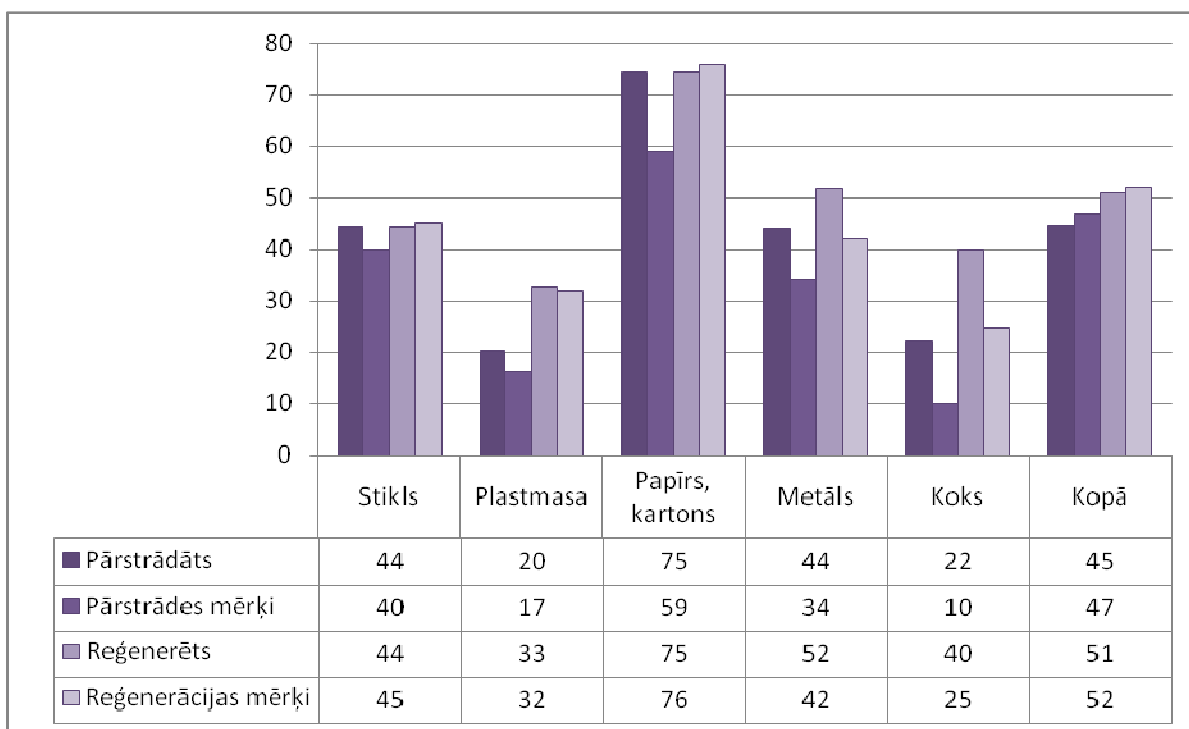
2. tabula

Dati par Latvijā radīto izlietoto iepakojumu, kas nosūtīts uz citām dalībvalstīm vai eksportēts ārpus Eiropas Savienības, lai veiktu materiālu pārstrādi un enerģijas ieguvu, ir apkopoti no Valsts vides dienesta reģionālajās vides pārvaldēs un Vides pārraudzības valsts birojā iesniegtajiem ziņojumiem par pārstrādei izvestā izlietotā iepakojuma daudzumiem. Vadoties pēc šajos ziņojumos sniegtās informācijas, 2009. gadā ārpus Latvijas pārstrādei un enerģijas ieguvei izvestais izlietotais iepakojums tika nosūtīts galvenokārt materiālu pārstrādei un nelielos apjomos arī reģenerācijai ar enerģijas ieguvu.

3.2. Direktīvas 94/62/EK ieviešanas gaitas analīze

2009. gadā Latvijā tika reģenerēti 51% no radītā izlietotā iepakojuma kopējā apjoma. Lai gan atsevišķās pozīcijās reģenerācijas apjoms par kādu procentpunktu atpaliek no Direktīvas 94/62/EK ieviešanas plānā noteiktā, tie ir mazi apjomi un izskaidrojami ar problēmām otrreizējo izejvielu tirgū ekonomiskās krīzes iespaidā.

Reģenerācijas prasību un faktisko apjomu salīdzinājums pa materiālu veidiem sniegts 2. attēlā.



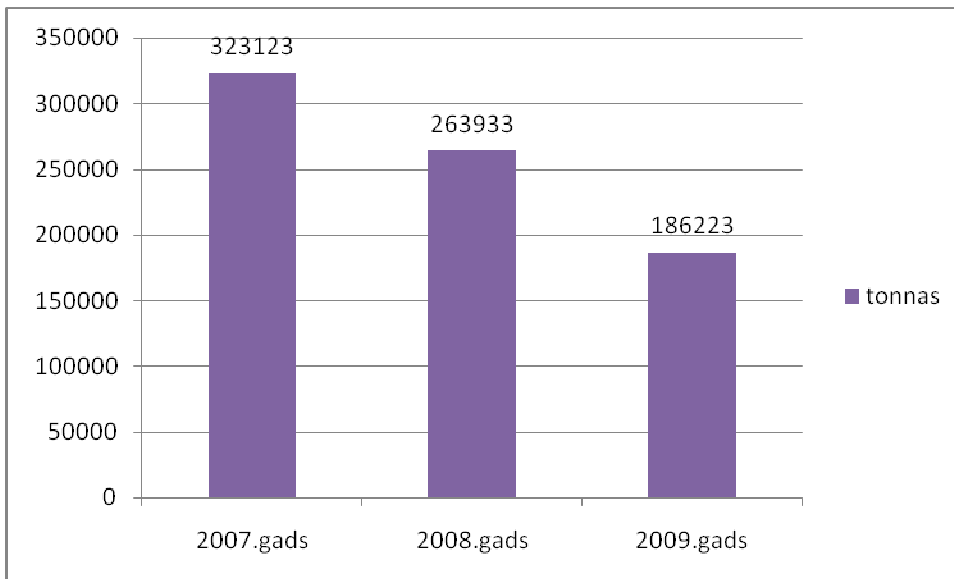
2. attēls. Direktīvas 94/62/EK ieviešanas plānā noteikto izlietotā iepakojuma reģenerācijas mērķu salīdzinājums ar faktisko situāciju Latvijā 2009. gadā

2009.gadā stikla, papīra/kartona un kopējie reģenerācijas apjomi par 1 līdz 2 procentpunktiem atpaliek no noteiktajiem mērķiem. Tas skaidrojams ar problēmām otrreizējo izejvielu tirgū, kas 2008.gadā un 2009.gadā piedzīvoja lielas grūtības.

Kā galvenais izlietotā iepakojuma reģenerācijas veids Latvijā ir materiālu pārstrāde, jo Latvijā nav plaši attīstīta izlietotā iepakojuma reģenerācija ar enerģijas ieguvu vai izmantojot citus reģenerācijas veidus. No visiem izlietotā iepakojuma materiālu veidiem nozīmīgs īpatsvars reģenerācijai ar enerģijas ieguvu 2009. gadā bija izlietotajam koka iepakojumam.

3.3. Situācijas salīdzinājums ar iepriekšējiem pārskata periodiem

Salīdzinot 2009. gada rezultātus ar 2007. un 2008. gada datiem, skaidri redzama ekonomiskās krīzes ietekme uz izlietotā iepakojuma apjomu, kas pakāpeniski samazinājies jau sākot ar 2008.gadu. (skat. 3. attēlu).



3. attēls. Radītā izlietotā iepakojuma apjoma dinamika valstī 2007.-2009.gadā

Bija vērojama neapsaimniekotā izlietotā iepakojuma īpatsvara samazināšanās un komersantu, kas nenodrošināja izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu atbilstoši normatīvajiem aktiem, skaita mazināšanās. Tas daļēji skaidrojams ar 2009.gadā paaugstinātajām dabas resursu nodokļa likmēm izlietotajam iepakojumam, kā arī ar iepakojuma apsaimniekotāju veiktajām plašajām sabiedrības informēšanas kampaņām.

Nobeigums

2010.gadā nacionālajos normatīvajos aktos tika veikti grozījumi, kas turpmāk atvieglos komersantiem atskaišu sniegšanu un valsts iestādēm atvieglos datu apkopšanu un ziņojuma sagatavošanu.